

Bromölla kommun

Bromölla kommun ligger i övergången mellan Kristianstadsslätten i söder och det kuperade sjö- och sprickdalslandskapet i norr. Den norra delen av kommunen präglas av Holjeåns dalgång, som inramas av de båda urbergsmassiven Västanåberget och Ryssberget. Den södra delen vilar på kalkberggrund. Slättområdena är tämligen blockrika, vilket gjort dem svåra att odla. Därför har ovanligt många naturbetesmarker kunnat bevaras inom detta område. Rikedomen på sten avspeglar sig även i de många stengårderna.

Kommunens västra gräns utgörs av Ivösjön med dess sönderskurna strandlinje. I öster ligger den mindre Siesjön på gränsen till Blekinge. Hela kommunen ligger inom Skräbeåns avrinningsområde, som fortsätter upp i Blekinge. Kusten är flack, långgrund och blockrik med många skär. Västanåberget och Ryssberget är till stora delar täckta av hedboskog med inslag av granplanteringar, framför allt på den södra delen av Ryssberget. Boskogarna utgör ett av de största sammanhängande boskogsområdena i länet. På slätten finns omfattande naturbetesmarker och en mycket artrik flora och fauna.

Ett stort antal fornlämningar, i synnerhet från brons- och järnåldern, berättar om ett landskap som tidigt blev uppodlat. Byarna ligger tätt i slättområdena och glesare i de mer höglänta och kuperade delarna. Här finns också ett system av glest liggande ensamgårdar. Tätorten Bromölla växte upp runt Iföverken och är i dag kommuncentrum. Iföverkens porslinsproduktion grundas på brytningen av kaolinlera vid bl.a. Axeltorp.

1 Kusten (N1, N3, K)

Kustlandskap med höga natur- och kulturvärden, som utvecklats genom lång beteskontinuitet. Sällsynta naturtyper med hotade och sårbara arter.

Beskrivning. Mellan Valje och Åhus utbreder sig Skånes enda egentliga skärgård med ett stort antal öar, småholmar och skär. Området är ett typiskt exempel på flack moränkust. I bränningszonen ligger ett stort antal renspolade block och innanför stranden utbreder sig stora, öppna strandängar med en artrik flora. Området utgörs främst av blockrika betesmarker, som avgränsas av många vällagda stengärdar. Intressanta arter i området är bl.a. sumpgentiana, rosettjungfrulin, busktörne, dvärgsäv, dyört, sylört, spådnate, axag, låsbräken, axveronika och dvärgarun. Här finns även länets enda förekomst av ostkustarv. Hela området har stor betydelse för fågelfaunan som häckningslokal, rastplats för flyttande fåglar och som övervintringslokal. De grunda havsområdena är betydelsefulla reproduktions- och uppväxtområden för en rad fiskarter.

Källor: 1, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Fortsatt beteshävd av strandängarna. Inga exploaterande ingrepp eller ytterligare föroreningar.

2 Pestbacken (N3)

Geologiskt och geomorfologiskt intressant område. Naturvårdsområde.

Beskrivning.

Söder om Gualöv ligger en långsträckt sanddyn klädd med tallskog. Dynen har troligen uppkommit genom att flygsand samlats kring ett risgärde under 1700- och 1800-talen. Sanddynen är 5–10 m hög och ca 600 m lång. I fältskiktet kan man finna linnea och klockljung.

Källor: 1, 7, 14.

Bibehållande av värden.

Inga täktingrepp. Bevara den skogliga kontinuiteten. Skogen får inte kalhuggas utan lämnas för självföryngring.

3 Skräbeån – Årup (K, N3)

Skräbeån rinner genom det öppna odlingslandskapet vid Årup. Landskapet är präglad av stordriften vid herrgården, men längs ån finns kärrmarker och strandskogar, som inte är lika hårt exploaterade.

3b Skräbeån (N3, K)

Värdefulla strandskogar och kärrmarker vid Skräbeån.

Beskrivning.

Skräbeån är Skånes enda näringsfattiga å. Ån är artrik med diverse hotade och känsliga arter i bottenfaunan. Den är också landets sydligaste reproduktionslokal för havsvandrande sik. Ån flyter genom det öppna odlingslandskapet strax öster om Årup. Norr om Nymölla samhälle finns en gammal bokskog och blandlövskog med främst ek, alm och al närmast ån. Skräbeån är påverkad av föroreningar från industri och jordbruk, men här förekommer ändå ett intressant växt- och djurliv.

Källor: 11, 15, 17.

Bibehållande av värden.

Ingen ytterligare negativ påverkan på vattenkvaliteten.

4 Edenryd

Mellan kusten och väg E 22 utbreder sig ett öppet odlingslandskap. Landskapet är småskaligt och präglas av den sandiga marken, som gett upphov till ett extensivt åkerbruk, betesmarker och enstaka talldungar.

4b Åby (N2, N3, K)

Naturbetesmark och varierat odlingslandskap.

Beskrivning.

Kring väg E 22 nordöst om Åby ligger ett platt och sandigt beteslandskap med många stengården. Norr om vägen finns ett parti naturbetesmark med en mycket varierad och artrik vegetation. Här förekommer bl.a. blåsuga, låsbräken, darrgräs, rödklint, svinrot, ängsvädd och jungfrulin.

Källor: 12, 15.

Bibehållande av värden.

Fortsatt beteshävd utan gödsling.

4c Norrevång (N2, N3, K)

Område med hotade och sällsynta biotoper och arter.

Beskrivning.

Området är ett flackt, öppet och sandigt beteslandskap med många stengärden. I den västra delen finns en liten betesmark, som är relativt opåverkad av gödsling och hyser en mycket rik flora. Här växer bl.a. tulkört, spenört, lundtrav, rödklint, brudbröd, blodnäva, solvända, fältvädd, sandmaskros, backtimjan och jordklöver.

Källa: 12.

Bibehållande av värden.

Fortsatt beteshävd utan gödsling. Bevara stengärderna.

4d Edenryd norr (N2, N3, K)

Hotade arter och naturtyper.

Beskrivning.

Norr om Edenryd finns ett beteslandskap med många stengärden på torr och sandig mark. Norra delen av området uppvisar en rik risheds- och torrängsvegetation, som aldrig gödslats. Här finns bl.a. backsippa, hedblomster, trift, jordtistel, knölsmöblomma och backtimjan.

Källa: 12.

Bibehållande av värden.

Fortsatt beteshävd utan kvävegödsling. Bevara stengärderna.

5 Brantahallar (K, N1)

Vidsträckt naturbetesområde med en rik och hävdberoende flora och fauna. Området är rikt på stora och vällagda stengärden.

Beskrivning.

Brantahallar är ett stort område med blockrika betesmarker omedelbart öster om Bromölla. Berget går i dagen på flera ställen i de centrala delarna. Området är rikt på odlingsrösen, stensträngar, jordvallar, kullar och gravanläggningar. Här finns också många stengärden och fågator. Vissa delar har tidigare varit uppodlade, men de har ändå en rik och hävdberoende flora.

Trädsiktet består av spridda ekar, bokar, björkar och almar. Busksiktet är bitvis ganska kraftigt utvecklat och består huvudsakligen av hagtorn, hassel, rosor och slån. Igenväxning pågår med hassel m.m. på höjdräckningen. I den södra delen finns en grävd damm. Vegetationen är mycket artrik och varierar från torräng till fuktäng. Sällsynta växter i området är bl.a. luktvädd, krissla, fältvädd, vattenstäckra och flera orkidéer.

Källor: 1, 5, 7, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Fortsatt hävd samt röjning. Stengärderna och ägoindelningen bevaras.

7 Siesjön – Håkanryd (N1, N2)

Slättsjö och omgivningarna med stora zoologiska och botaniska värden. Ett synnerligen artrikt område med många hävdberoende arter.

Beskrivning.

Nedanför Ryssberget ligger Siesjön, som har täta vassbälten och ett mycket artrikt fågelliv. Marken är kalkrik och kring sjön finns en artrik flora. Här finns också många sällsynta fjärilsarter och den sällsynta stinkpaddan. Norr om sjön finns en utmark och en gammal slättermark med enstaka dungar av ek och skogsalm i trädsiktet. Busksiktet i betesmarken är rikt med en, hassel, hagtom och rosor. I den artrika torrängs- och gräshedsvegetationen finns bl.a. kattfot, solvända, blåsuga, spåttistel, rödklint och vildlin. Fuktängsfloran är också rik med bl.a. orkidéer och smörbollor. I slätterängen finner man arter som ögontröst, smörboll, svinrot och brudsporre.

Källor: 1, 7, 10, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Inga ingrepp i naturmiljön. Fortsatt betes- och slätterhävd utan gödning eller dikning.

8 Håkanryd (N2)

Artrik, hävdberoende vegetation med lång kontinuitet.

Beskrivning.

Vid Håkanryd finns en buskrik utmark med lövdungar. I det bitvis kraftiga busksiktet finns slån, hagtom, rosor och en. Södra delen av utmarken består av mager ris- och gräshedsvegetation. I norr finns en mera artrik torrängsvegetation med backsippa, blåsuga, kattfot, spåttistel, rödklint, solvända, kungsmynta, bockrot, gullviva och fältvädd.

Källa: 12.

Bibehållande av värden.

Fortsatt hävd utan gödning. Återkommande röjningsinsatser.

9 Grödby (N1, K)

Välbevarat kulturlandskap med en artrik och hävdberoende vegetation och lång beteskontinuitet.

Beskrivning.

Norr om Grödby finns en buskrik utmark utan trädsiktet. Inom vissa områden är busksiktet kraftigt med en, hassel, hagtom, rosor, slån och skogstry. Här finns också en välbevarad fågata och flera stengården. Torrängsvegetationen är artrik med fältnocka, fältmalört, backnejlika, solvända, hedblomster, kungsmynta, backsippa m.m.

Källor: 1, 7, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Fortsatt beteshävd utan gödning.

10 Råby (N2)

Artrik och hävdberoende vegetation med lång beteskontinuitet.

Beskrivning.

Söder om Råby ligger en buskrik utmarksrest med enstaka bokar och skogsalmar i trädsiktet. Busksiktet är bitvis kraftigt och består av en, hagtorn, rosor och slån. I den artrika torrängsvegetationen finns bl.a. damräs, spåtistel, rödklint, backnejlika, solvända, gullviva, backruta, jordklöver och sandviol.

Källa: 12.

Bibehållande av värden.

Fortsatt och intensifierad beteshävd utan gödsling.

11 Södra Ryssberget (N2, N3)

Mångformigt skogsområde av stor betydelse för friluftslivet. Vid Paradiset finns en gammal ohävdad slåtteräng med många hävdberoende arter.

Beskrivning.

Ryssbergets sluttning utgör ett markant inslag i landskapsbilden från slätten i söder. Hela området är skogklätt med främst bok och planterad gran. På fuktigare delar växer al och ask. Marken består av blockrik morän, som ger en hedartad markvegetation. Intill Paradiset vid Ryssbergets fot ligger en liten ohävdad gammal slåtteräng, som har kvar den gamla artstocken i grässvålen. Trädsiktet består av aldungar, medan busksiktet utgörs av alsly. I den slåttergynnade kalkfuktängsvegetationen hittar man arter som brudsporre, smörboll, majviva, tätört, damräs, hårstarr, slankstarr, hirsstarr, kärnfibbla, blåtåtel och en rad orkidéer.

Källor: 1, 7, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Bevara den skogliga kontinuiteten och öka inslaget av bok. Återupptagen slåtterhävd.

12 Allarp, Levrasjön och Barnakälla

Mellan Levrasjön och Ivösjön finns ett omväxlande och ålderdomligt kulturlandskap, som innehåller många tydliga spår från äldre tiders brukande, t ex de idag betade strandängarna, stengårderna, de gamla ekonomibyggnaderna och kopplingen till den bokskogklädda f d utmarken vid Barnakälla.

12a Levrasjön (N3)

Slättsjö med stora biologiska värden.

Beskrivning.

Levrasjön ligger nedanför Ryssberget och är avskild från Ivösjön genom en smal landremsa. Stränderna kring Levrasjön är botaniskt intressanta, framför allt de öppna betesmarkerna. Sjön har en unik limnologi och innehåller en rad särpräglade organismer.

Källor: 7, 17.

Bibehållande av värden.

Begränsad påverkan av föroreningar samt fortsatt hävd av strandbetena.

12b Allarp (N2, K)

Området har en välbevarad och varierad bybebyggelse av äldre karaktär. Inom området finns flera hotade vegetationstyper och arter.

Beskrivning.

Vid Allarp finns fina betesmarker ned mot både Ivösjön och Levräsjön. Betesmarkerna har dungar av björk med en, hagtorn och rosor i fältskiktet. Hävdkontinuiteten är lång med flera olika vegetationstyper som örtrik ljunghed, stagghed, blååtelfuktäng och näringsrika kalkfuktängar. Här finns både slätter- och betesindikerande arter som hartmansstarr, kärrknipprot, krutbrännare, majviva, svinrot, krussilja, brudsporre, honungsblomster, rosettjungfrulin m fl.

Flera gårdar i Allarp är välbevarade och representerar ett äldre traditionellt byggnadsskick. Allarpsgården från 1880 har närmast herrgårdskaraktär och är ovanligt ståtlig.

Källor: 1, 4, 7, 10, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Fortsatt beteshävd utan kvävegödsling. Ingen dikning av fuktängarna. Förändringar i bebyggelsen bör anpassas till befintlig tradition.

12c Barnakälla (N3)

Representativ bokskog med stora biologiska värden.

Beskrivning.

Intill Ivösjöns östra strand finns ett äldre bokskogsområde med såväl hedbokskog som ängsbokskog. Områdets storlek och kontinuitet ger förutsättningar för en rik flora och fauna.

Källa: 1.

Bibehållande av värden.

Bevara den skogliga kontinuiteten med äldre träd och död ved.

13 Ivösjön (N2)

Sjö med unika limnologiska förhållanden. Rika strandområden med sällsynta och hotade arter.

Beskrivning.

Ivösjön är med sina 55 km² Skånes största sjö. Sjön har många öar, holmar och vikar, som är ostörda och har en rik flora och fauna. Utmärkande för faunan är bl.a. några små kräftdjur, som är relikter från istiden och lever i sjöns 50 m djupa vatten. Dessa blev kvar i sjön, när förbindelsen mellan Östersjön och Ivösjön bröts vid istidens slut. Ivösjön är mycket fiskrik med närmare 25 arter. På öarna har flera storskarvkolonier etablerats.

Källa: 7.

Bibehållande av värden.

Bevara vattenkvaliteten och strandområdenas skogs- och betesmarker.

14 Hinnedal (N2)

Gammal hedbokskog med lång kontinuitet.

Beskrivning.

Väster om Hinnedal finns en ovanligt högstammig hedbokskog i bruten berghällterräng. Här finns flera högstubbar och omkullfallna bokar, som utgör viktiga livsmiljöer för många organismer.

Källor: 1, 17.

Bibehållande av värden.

Skogen bör lämnas för fri utveckling.

15 Hagstad – Leingaryd

Uppe på Ryssberget finns ett bevarat odlingslandskap av en typ som var vanlig på höjdsträckningarna förr. Här finns både betesmarker och skogar med betesspår, som visar på boskapsskötselns betydelse för människornas försörjning i äldre tider.

15a Leingaryd (N2)

Ett större mångformigt bokskogsområde med stora biologiska värden.

Beskrivning.

Området är ett större mångformigt bokskogsområde mellan Leingaryd och Hagstad. I den södra delen finns en höjdsträckning med en varierad och gammal bokskog på sluttningarna. En del äldre döda träd förekommer i form av lågor och högstubbar. Den norra delen är påverkad av skogsbruk, men hyser fortfarande många gamla träd och ett rikt fåltskikt med bl.a. myskmadra och lundslok. Eken är vanlig i områdets norra del, där berget också går i dagen. I sluttningarna förekommer storblockig terräng.

Källor: 1, 7.

Bibehållande av värden.

Bevara den skogliga kontinuiteten. Stora delar av området bör lämnas för fri utveckling.

15b Hagstad (K, N3)

Mindre skogsby som är relativt opåverkad av sentida förändringar. Betesmark med lång hävdkontinuitet och svaga spår av kvävegödselmedel.

Beskrivning.

Hagstad är en mindre by i en starkt kuperad skogsbygd. Gårdarna ligger utspridda längs en slingrande grusväg och flera av husen är i stort sett välbevarade. Odlingslandskapet är ålderdomligt med små åkerlotter och beteshagar. Norr om byn ligger en utmarksrest, som är rik på odlingsrösen och som håller på att växa igen. I trädsiktet finns en del dungar av ek, avenbok, ask, björk, al och gran. Busksiktet är väl utvecklat med arter som en, hassel, hagtom, rosor, slån, björnbär, vide och lövuppslag. Fältsiktet består av gräshedsvegetation och inslag av tuvtåtelvuktängar med bl.a. blåttåtel, ögontröst, gökärt, prästkrage, jungfrulin, knägräs, rödklint, ängsvädd och backlök.

Källor: 1, 7, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Odlingslandskapet kring Hagstad bör få behålla sin småskaliga karaktär. Ny bebyggelse bör anpassas till den befintliga. Fortsatt och intensifierad beteshävd med röjningar och ingen gödsling.

16 Åsen (N3)

Geovetenskapliga och biologiska värden.

Beskrivning.

Vid Åsen, söder om Näsrum, finns flera gamla kaolinbrott. Skärningar i takten visar på ett tydligt sätt utsvämmade kaolinmassor med stora förekomster av fossil. Intill takten finns en liten ekskog med stora och gamla vidkroniga ekar.

Källa: 1.

Bibehållande av värden.

Inga ingrepp i ekskogen.

17 Norra delen av Ryssberget

På det kuperade urbergsmassivet fanns tidigare ett omfattande utmarksområde, som idag täcks av bokskog. I en dalgång ligger byn Drögsperyd, som har många välbevarade byggnader. Byn är omgiven av ett omväxlande och småskaligt odlingslandskap.

17a Garnanäs (N2)

Variationsrika hedbokskogar med en rik fauna och flora.

Beskrivning.

På sluttningen intill Ivösjön finns värdefulla hedbokskogar på blockrik mark. Området är omväxlande med inslag av odlingsgläntor, fuktpartier och ungskog. Omgivningarna består av granplanteringar.

Källor: 1, 7.

Bibehållande av värden.

Bevara den variationsrika skogen med äldre träd och död ved.

17b Mellersta Ryssberget (N3)

Stort och variationsrikt bokskogsområde.

Beskrivning.

På Ryssbergets centrala delar finns stora och variationsrika bokskogar med inslag av granplanteringar. På branter och blockrika partier finns äldre bestånd med död ved, som ger förutsättningar för en intressant insektsfauna, moss- och lavflora.

Källor: 1, 7.

Bibehållande av värden.

Bevara den variationsrika skogen med äldre träd och död ved.

17d Djupadal (N2)

Svårtillgänglig rasbrant med naturskogskvaliteter.

Beskrivning.

Området ligger i en sprickdalgång med en brant sluttning och 100 m nivåskillnad. Sluttningen består till stor del av blockrikt rasmaterial, en s.k. talusbrant. I nedre delen av sluttningen är hedbokskogen högstammig med inslag av avenbok. I den övre delen är den krokig och lågstammig.

Källor: 1, 7.

Bibehållande av värden. Området lämnas för fri utveckling.

17e Norra Ryssberget (N3)

Stort sammanhängande bokskogsområde.

Beskrivning.

Norra delen av Ryssberget domineras av stora hedbokskogar på blockrik morän. Bokskogen har uppkommit på tidigare utmarksbeten, som vuxit igen. Många spår från betespåverkan finns kvar i landskapet. På flera ställen finns granplanteringar, som ligger insprängda i bokskogen. I den norra delen av området ligger Ramsjön med omgivande strandskogar och odlingslandskap.

Källa: 7.

Bibehållande av värden.

Bevara den variationsrika skogen med äldre träd och död ved.

17f Lillesjö (N2)

Representativ och variationsrik hedbokskog.

Beskrivning.

Lillesjö är en typisk näringsfattig sjö, som ligger på den norra delen av Ryssberget. Sjön är omgiven av magra hedbokskogar, där marken domineras av tjocka boklövsmattor. Området höjer sig åt öster, där bokskogen blir mer lågväxt och krokig på det tunna jordlagret. Här finns också inslag av ek, björk och tall. Marken är blockrik och stengärden vittnar om tidigare betesbruk.

Källor: 1, 7.

Bibehållande av värden.

Fri utveckling med viss gallring för att påskynda de skogliga successionerna och skapa mer död ved.

18 Näsum

Kring Holjeån mellan Näsum och Ivösjön finns ett omväxlande och ålderdomligt kulturlandskap med fornlämningar och naturbetesmarker. Det öppna landskapet är en produkt av åkerbruk, boskapsskötsel och skiftesreformerna.

18b Äskekärren (N2)

Välhävdat betesområde med lång kontinuitet.

Beskrivning.

Söder om Näsum finns flera blockrika utmarker med stengärden och vidkroniga träd. Buskskiktet domineras av en med inslag av rosor och lövuppslag. Trädskiktet består främst av enstaka granar, tallar och björkar. Fältskiktet består av örtrik ljunghed med inslag av gräshed. Här finner man hävdberoende arter som ögontröst, ljunögögontröst, gökärt, jungfrulin, backtimjan och knägräs.

Källor: 1, 7, 8, 10, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Fortsatt beteshävd utan gödsling.

c Holjeån (N3, K)

Variationsrikt kulturlandskap i Holjeåns dalgång.

Beskrivning.

Mellan Näsrum och Ivösjön ringlar Holjeån fram i ett omväxlande och öppet odlingslandskap. Ån kantas av aldungar, kärr och betesmarker, som alla hyser en rik fauna och flora.

Källa: I.

Bibehållande av värden.

Fortsatt markanvändning utan reglering av ån.

19 Holjeån (K, N3)

Öppet odlingslandskap kring Holjeån med stora kulturhistoriska, geomorfologiska och biologiska värden.

Delvis naturreservat.

Beskrivning.

Holjeåns dalgång domineras av ett öppet odlingslandskap med relativt stora och välhövade odlingsytor. Bebyggelsen ligger spridd och uppvisar ett blandat byggnadsbestånd. Vissa gårdar är i stort sett bevarade i originalskick. Vid ån har tidigare legat flera kvarnar och lämningar efter dessa finns fortfarande kvar, bl.a. vid Östafors. Ovanför bebyggelsen tätar skogen och odlingslandskapet blir mera småskaligt med stengården i ägogränserna. På sluttningarna finns också flera fruktodlingar. Den slingrande Holjeån omges av igenvuxna ängsmarker med gamla ädellövträd, där vissa fortfarande bär spår av hamling. I områdets östra del finns en rullstensås, som är klädd med ek och bokskog.

Källor: I, 10, 11, 14, 15.

Bibehållande av värden.

Inga regleringar eller föroreningar av vattenmiljön. Det småskaliga odlingslandskapet på åssluttningarna bör bibehålla sin ägostruktur och brukningsätt. Ny bebyggelse bör anpassas till det äldre byggnadsbeståndet. Ingen täktverksamhet bör få förekomma i områdets grusavlagringar.

20 Västanåberget – Lillån (N3)

Stora sammanhängande hedbokskogar och vattendrag med stora biologiska och geologiska värden.

Beskrivning.

På nord- och östsluttningarna av Västanåberget finns stora bokskogsområden av ängs- och hedtyp. Området har tidigare varit utmarksbete med halvöppen karaktär. Gamla träd saknas, men förmodligen finns det en lång skoglig kontinuitet i området. Från Blistorpssjön rinner Lillån, som är relativt opåverkad. Ån har en rik fauna både i och omkring vattendraget.

I området finns den geologiskt mycket kända Västanå gruva. Gruvan har ibland kallats Sveriges minsta järngruva, men det som gjort den känd är de många sällsynta mineraler som upptäckts här.

Källor: I, 17.

Bibehållande av värden.

Bevara den skogliga kontinuiteten. Inga ingrepp i form av föroreningar eller regleringar i ån. Bevara mineralfyndigheterna i Västanå.

21 Blistorp – Västanå (K, N3)

Välbevarat kulturlandskap med stora bokskogar i omgivningarna.

Beskrivning.

Blistorp och Västanå ligger i en öppen odlingsbygd i ett skogsdominerat landskap. De flesta gårdarna och torpen är välbevarade och har ett traditionellt byggnadsbestånd. I Västanå är ägostrukturen småskalig och gårdarna små. Området ligger i en otillgänglig terräng och påminner om nykoloniseringsområden under 1800-talet. I Blistorp är odlingslandskapet öppet och genomkorsas av många välbevarade stengärden. I den sydvästra delen av området finns små, blockrika betesmarker. Ett stort antal äldre fruktträd finns i markerna. Mitt i Blistorp ligger ett gravkapell i gråsten, som uppfördes 1804 av en lokal köpman och industriidkare. Blistorp och Blistorpssjön är omgivna av stora bokskogar. Värdefulla partier finns dels på branterna söder om byn, dels i en större bokskog åt norr på svagt kuperad och blockrik morän. Blistorpssjön avvattnas genom Lillån, som har en lummig dalgång.

Källor: 4, 5, 7, 10, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden.

Den öppna karaktären kring byn bör bibehållas. Ny bebyggelse bör tillåtas restriktivt och anpassas till befintlig tradition. Bevara den skogliga kontinuiteten.

22 Ekebjär (N3)

En av de få kvarvarande framträdande delarna av isälvsavlagringen Holjeåsen.

Beskrivning.

Ekebjär är en mäktig grusformation, som återspeglar ett stillestånd hos den avsmältande inlandsisen och därmed har ett högt geovetenskapligt värde. Bildningen består av en avlång kulle i öst–västlig riktning med en vidhängande åsrygg, som sträcker sig norrut. Området är till övervägande del bevuxet med lövskog.

Källor: 14, 16.

Bibehållande av värden. Ingen täktverksamhet i området.